
Előfizetési ár:
Egy évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor
Egyes szám 24 fil

HONTI LAPOK

Nyilttér sora 40 fil

Hivatalos
és magánhirdetési
árszabás szerint.Többszöri hirdetés-
nél árengedmény.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
— IPOLYSÁGON. —Felelős szerkesztő:
HALÁSZ FERENC.Megjelen
szombaton reggel.

Heti vásáraink kihasználása.

Ipolyság, július 20.

Heti vásáraink hétről-hétre nagyobb látogatottságnak örvendenek, évről-évre nagyobb dimenziókat öltenek, annyira, hogy rövidesen oda fognak fejlődni, ahova más modern városokban már rég fejlődtek. Nemcsak mezei és kerti termények, élelmi szerek fognak ott áruba bocsáttatni, de iparosaink is felfogják állítani árubódéikat és csak úgy, mint nagyvásárok árúsítani fogják a vidéki vevőknek ipari produkumaikat.

Ez nemcsak a közönség érdeke, de első sorban a helybeli iparosaink érdeke, sőt létkérdése.

Iparosainkat a helybeli fogyasztás nem elégítheti ki, nekik érdekük, hogy vevők körét tágítsák és abba az ipolyságon megforduló vidékieket bevonják.

Eddig csupán nagyvásárok rukkoltak ki iparosaink, ekkor pedig kénytelenek túrni a vidékről ide sereglett iparosok sokszor igazán lehetetlen konkurenciáját, a mely mellett a helybeli nagy adó terhei, a segéd és egyéb drágaság miatt nyögő reális iparos nem igen bír reuzálni és a vásárlók

és azok fényes koronáinak igen kis hányadát bírja megszerezni.

Ép azért iparosainknak a heti vásárokat kellene forszírozniok, a heti vásárokon ez a konkurencia nincs, sőt nem is lehet meg — és ha iparosaink kultiválni fogják a heti vásárokat, akkor elérik azt, hogy a vidéki közönség tudatára ébred és megszokja azt, hogy nem muszáj a rámás csizma vagy szőr kankó megvételére az „Orbáni“ vagy az „Aprószenteki“ vásárt és a lévai csizmadiát vagy korponai magyar szabót megvárni, mert ezt megkapja jobb minőségben és olcsóbban a sági csizmadiától vagy szabótól minden kedden.

Ezzel magukhoz szoktatják a vásárookra bejövő vevőket, egyben megüzedelik a nagyvásárookra járó konkurensek számát és hasznát.

Hogy ez mit jelentene iparosainknak — azt talán nem kell bővebben fejtegetnünk.

Tájékoztatás végett közöljük a heti vásárookra vonatkozó törvényeket és a másutt folytatott és jól bevált gyakorlatot.

A hetivásárok látogatása és az azokon való árúsítás szempontjából különbség teendő egyfelől a helybeli lakosok és

iparüzők, másfelől a mezei és kerti termények és az iparcikkek között.

Az ipartörvény 50. §-a szerint élelmiszereket, mezei és kerti terményeket és házi iparcikket bárki — tehát úgy a helybeliek, mint más községbeliek — szabadon áruba bocsáthatnak a heti vásáron, még pedig véleményük szerint, akár saját termésű, akár továbbeladás céljából vett áruk legyenek is azok s ezeknek árúsítói a hetivásáron legyenek akár helybeliek, akár más községbeliek, iparigazolvány felmutatása nem követelhető. Ez természetesen nem zárja ki azt, hogy a vásárrendőri közegek a megjelent gyümölcs, zöldség, élelmiszerárúsokat stb. adott esetben igazolásra szólítsák fel, csak hogy az igazolás az iparigazolvány nem léteben ezeknél más okmány segítségével is eszközölhető.

Ami már most az iparcikkkel való kirakodást illeti — ide nem értve a házi iparcikket — ennek jogát az ipartörvény 50. §-a s az azt kiegészítő 1887. évi XVIII. t.-c. tudvalevőleg a helybeli iparosi minőséghez kötötte. Ennek folytán — ha csak az utóbbi törvény alapján a vármegye nem alkot kivételes szabályrendeletet e tárgyban — más községbeli iparo-

Csendes vágyak.

Meleg sötétség öleli a kis szobát,
Kedves csöndbe tobog a kályhaláng;
Játszva illan, suhan falon a fény,
Édes, magános békesség fölé
És gondolatom csak az övé.

Selymes nyugalom terpeszkedőn
Átforol kellemes erővel;
Bájos egyedüllét, tiltkos hallgatás
Méhéből ömlik friss, illatos varázs.

Ringatva dajkál a kedves remény,
Halkan dudolja: lelke enyém;
Puha kanapén enyém az álma,
Szűz semmittevésbe olvad a vágya,
S ajka ajkam csókra kívánja.

Fürt Margit.

Kacagnak a gyöngyvirágok.

Kacagnak a gyöngyvirágok
S én a fenysugáros estben
Rügyfakasztó büvöletben
Is csak elhagyatva járok.

Csengve-bongva, felkacagva
Mit kacagnak, mit beszélnek?
Halk regét, hogy egy legénynek
Egy leány szívét odadta.

Egy legénynek, kinek ajka
Tűz, s a szeme barna éjjel.
Te vagy az, ki megigéziél
S nem adod a szívem vissza.

»«

A Laky lányok.

Ista Tomori Jenő.

A Laky-ház feje kerek száz esztendőt hordott reszketeg vállain. Az őszbeborult, magával jó tehettelen aggasztó egész misztikus legendakör veszi körül. Sugva adják a szót róla, hogy fiatal korában egyszerű oláh pásztorlegény volt, míg társul nem választotta a hávasok romantikus főúri kalandora, az aranyra és a csókra egyaránt szomjas Fátia-Negra. E féltelmes rabló lovag nem mindig épen gáláns kalandjaiban vetődött meg a Laky-ház alapja, ami azonban lehet csak fantasztikus rege és semmiesetre sem felületlen hiteles.

Hanem az asszonyát, az elsőt, tényleg úgy szerzte középkori módra Laky Gergely, elragadva sötét zivataros éjszakán a szülői házból gyorslábú kesely paripáján. A menyecskének nagyon megtetszhetett az éjjeli páros lovaglás, mert férje urat is hasonló módon hagyta faképnél egy ismert erdélyi mágnás nyergében.

Laky Gergely bosszút libegve indult a szökevények nyomán s ki tudja, mily rémes tragédiával végződik az asszonyszöktetés, ha a gróf jószágigazgatója szépen csengő szavakkal le nem fejeverzi a verre szomjazót.

A szép vagyon mellé aztán persze, hogy kapott még sokkal szemrevalóbb hitestársat s a deresedő fürtök sem mentettek meg a Lakyházat, hogy a piros-csőrű madár szaporá egymásutánban ne kelepeljen a kémény felett. A rossz nyelvek ugyan máig is repesgetnek valami dallás indigéna huszárkapitányról, aki az asszonynak kísérő árnyéka volt s akinek sötét bronz arcszínre szakasztottan felhalálható a lányok olajtarna profilján.

Zajos, vidám életbe születtek a Laky gyermekek. A nyitott kapus udvarháznál ki nem fogyott a vendég, olyan marasztaló volt a kiapadhatatlan pince és a szép asszony parázs szeme. A folytonos mulatozás közt az anya természetesen mindennel ráért lóródní, csak gyermekeivel nem, kiknek a jó Istenen kívül egy-egy kis pesztra volt a földi gondozójuk.

Lakynéra a legkellemesebb napok akkor derültek, mikor a nyakára serdülő lányokat a városba adhatta iskolázni. A kis városka leányiskolájának évkönyveiben a legcsintalanabb lapokat a Laky lányok viselt dolgai képezik. Az is statisztikailag konstataált tény, hogy mióta ezek a villogó szemű kis ördögök a városka utcáin meg jelentek, a kollégium felsőbb fájának elbukási kvótája ijesztenően felszökött.

Tudós professzorok okozati összefüggést véltek felfedezni a két fenti körülmény között és nem is minden alap nélkül.

sok és kereskedők csak abban az esetben jelenhetnek meg a hetivásárokra, ha az illető községben valóságos és nem színleges fióküzlettel bírnak.

Aki valamely községben folytonosan üzemben tartott fióküzletet állít fel s annak vezetésével az ipartörvény rendelkezéseinek megfelelő üzletvezetőt biz meg, az illető községre nézve helybeli iparosnak, tehát olyannak tekintendő, aki készítményeit az 1887. XVIII. t.-c. értelmében nemcsak a községben nyitott fióküzletben, hanem a község hetivásárait is árusíthatja.

Az ipartörvény 50. §-ának utolsó bekezdése szerint azonképen az 1887. évi XVIII. t.-c. I. §-a nyilvánvalólag azt célozzák, hogy a helybeli iparos és kereskedő, aki a községben adót fizet és egyéb terheket visel, a helyi viszonyoknak megkívánta módon és mértékben megvédessék a máshonnan csupán vásárok és sokadalmak idején oda özönlőni akarók illetéktelen versenyétől. Mig országos vásárokon ez utóbbiak egyáltalában nincsenek korlátozva, addig a hetivásárok alkalma kizárólag a helybeli iparnak van fenntartva.

Ebből kifolyólag az idézett törvényhelyek a törvény szellemében csak úgy értelmezhetők, hogy a hetivásárokra csakis olyan iparos van jogosítva árusítani, aki ott helyben tényleg valamilyen ipart vagy üzletet folytat. De ha valaki esetleg más helybeli iparos vagy kereskedő csupán a látogatás kedvéért iparigazolványt vált, de iparat nem gyakorolja s nem árusít állandóan és színiéges fióküzlete mellett csak a hetivásárokra jár el, ezzel ellentétbe kerül a törvénnyel, mert az ilyen egyén semmiesetre sem tekintendő a törvény értelmében vett helybeli iparosnak.

Az ilyen hetivásárról kiállítandó, sőt iparigazolványa is 2 év alatt az ipartörvény 49. §-a értelmében elavul, érvényét veszti.

Megjegyzendő azonban az, hogy a törvények a hetivásárok látogatására vonatkozó rendelkezéseinek megszerzése esetén az illető az árusítástól eltiltható ugyan, de kihágásért a törvény alapján felelőségre nem vonható, mert az 50. §-ának megfelelő büntető rendelkezés és ipartörvény VI. fejezetébe felvéve nincs.

A fentieket igen melegen ajánljuk iparosaink figyelmébe,

Örökös panaszuk, hogy pang az ipar, nincs vevő, még száraz kenyérré se jut.

Próbálják meg, kultiválják, szokják meg a hetivásárokat, szoktassák magukhoz a vidéki vevőket és akkor lesz vevő, nem fog pangani az ipar és jut kalácsra, sőt jóféle tesmagira is.

(H. L.)

A nagyhonti ev. esperességi közgyűlés.

A nagyhonti ev. egyházmegye f. hó 11-ikén tartotta Ipolyságon a vármegyei ház nagytermében az esperesség 34. ev. anyae gyházaiknak szépszámmal megjelent kiküldöttjei részvételével idei — 6 év múltán egyszersmind tisztújító — közgyűlést. Régi alkotmányos bevett szokás szerint előző nap voltak a különféle bizottságok, így a gyámintézeti, a jogügyi s szabályrendeleti, a számvizsgáló és ülésezett Händel s Ivánka István elnökletével az esp. törvényszék is, mely a magyar nyelv tanítását elégtelenül végző három tanító közül Berók és Krpeleczet megintésre ítélte, Zsiglyt felmentette s a Teszéken lakó de Hontudvarnokon föld- és szőlőbirtokos ev. lakosokat, kik birtokhelyükön az egyházi járulékok fizetését megtagadták, a járulékok fizetésének felében s a perkölt-

ségekben elmarasztalta a hontudvarnoki ev. lelkész s tanító javára. Mint ügyészek szerepeltek Kachelmann dr. és Petrovics dr., előadó Fuchsz János s kívülök 3 bírós. Az esp. iskolai bizottságban nagy lelkiismeretességgel tárgyaltattak s intézettek el az iskolai ügyek; a gyámintézeti pénzgyűjtésben is haladás mutatkozott. A jogügyi bizottság elfogadta a hiányrendezési indítványt, ugyszintén kinyomatni rendelte el (természetesen a másnapi közgyűlés jóváhagyásával) az egyházközségeknek haztartásáról szóló s Fuchsz János esp. főjegyző által kidolgozott utasítást; a tanítók alkalmazásáról szóló szabályrendelet és az alakítandó egyetemes ev. lelkészi egyesületről meghozta elhalasztó határozatát; jóváhagyatni ajánlotta a nagybörzsönyi ev. egyh. temetői szabályrendeletet, s ebben hozzájárult a 3. ev. theol. akadémia egyesítéséhez.

Másnapon istentisztelet után, melyen Dedinszky Aladár lelkész imádkozott és Bankó János állami igazg. tanító orgonált, d. e. 9 óra után megkezdődött a közgyűlés, melynek mindjárt elején jelentette Farbaky István, min. tanácsos, egyh. felügyelő, hogy Cseri kivételével az összes honti ev. egyházak leszavaztak a fősperesi s esp. felügyelői tiszt betöltőire s kitűnt, hogy fősperessé s esp. felügyelővé tulnyomó nagy szótöbbséggel újra megválasztattak Händel Vilmos és Ivánka István.

„Ideje lett volna utódról gondoskodni“, kezdi ebben az érdemekben jubilált fősperes a beszédet, melyben kifejté, hogy ifjúkora óta öröm és odaadással szolgálta az egyházat s ettől elválaszthatatlanul a hazát. Folytatja tehát még a munkát s kéri, hogy ha eddig biztak, bizzanak meg tovább is benne s köszöni a bizalom becses ajándékát.

Erre következett Ivánka István igen tartalmas és érdekes, hazafias és egyházi szempontból egyaránt nagybecsű következő megnyitója:

Nagyistentiszteletü esperességi közgyűlés!

Egy év óta viselem az egyházmegye felügyelői tisztét. S máris új választás alá estem.

Ujra megválasztottak. Ezuttal hat évre. S ez a választás még nagyobb kitüntetés rám nézve, mint az első ízbeni. Nem, mert

megemlékezve a Laky-ház daliás hus á kapitány barátjáról.

A legkisebb lány, Magduska, még nem esik számításba az udvarlók szempontjából. neki csak a gavallérok selejtje jut s legfeljebb mint páratlan ügyességű „Postillon d'amour“, néneji szolgálatában kap fontosabb szerepkört. Hogy ezzel milyen morált sziv fiatal lelkébe, az már magától is érthető.

A négy lánynak apja, anyja van, mégis árvábbak a legárvaibbnál. Apjuk a század sulya alatt görnyed, anyjuk pedig még most is bohó módra szeretne élni s így csak veszedelmes versenytársként állanak utjában a viruló szép teremtsékek.

Maguk szabadjára vannak ők hagyva egészen, mint akik sohasem ösmerték a gardedam tisztos fogalmát. Csak úgy magánosan, asszonykíséret nélkül udvarló diákoktól körülvéve sétálgatnak késő estig, hálás teret nyújtva a kisvárosi mamák megbotránkozásának. Pedig lehet áratlanabb dolgokról folyik köztük a szó, habár kissé tuhan-gossan is, mint a milyenről suttog a szigoru mamák előtt lépkedő jól nevelt bakfis imper-tinens jogász kísérőjével.

Ez az emancipált viselkedés valóságos bojkottot eredményezett a kisvárosi társadalomba a Laky-lányok elleni valamire való fiatal ember nem mert megállani ablakjuk alatt, mert akkor a többi lányos házaknál csukódott be előtte az ajtó.

Igy maradtak egészen magokra a remek szép lányok fellengő, fényes almaikkal s a hűséges apró diáknéppel, mely minden őszön megújulva érkezik meg a számukra. A le-

A kisebb lányokkal már Lakyék is beköltöztek a diákvárosba. Az adóság özöne csaknem elragadta a sehogy sem kezelt nagy birtokot, mikor azt haszonbérbe oda hagyták.

Az Alszeg utca, hol egy kis szerény fészket vertek, hallatlan forgalmi lendületet vett azóta a nap minden óráján. Erősen kiskoru ifjak tartották megszálya az egész utcát s ha valamelyik Laky-lány élénk színű ruhája megvillant, egész gárda rohant kísérettül szegődni. Mert ezek a hevülő, ideális jó fiuk képezték a szépséges Laky-lányoknak egész udvarát.

Pedig a két nagyobiknál ugyancsak elért volna egy-két komoly udvarló is.

Erzsébet már több ízben ünnepelte meg szűk családi körben 20-ik születése napját Felséges, észvesztő szemében a déli vér minden forrósága ott csillogott. A modorában egészen férfias. A hangja mindig olyan rekedten éles volt mintha egy lovassági eskadront vezényelne és nyíltan cigarettázott. Szóval külsőségeiben adta a jukker-lányt, csak hogy hiányzott belőle az igazi jukker-lány, szeretetreméltósága. Legtöbbször angol lovgló ruhát viselt, melyet a kisvárosi nőszabó raffinált izlése komponált össze s hosszú dragonyos lépteit alig tudta követni a kurtább lábu ifjuság az esti promenádon. Ezeknek a hódoló gyerekeknek csodadolgokat tudott Erzsébet elbeszélni az ősohanem létezett, beképzelt viszonyairól. Emlegetett fényes, csillogó daliákat, kik elbódult fővel heverték előtte a porban, míg ő királynőként gázolt az összetört szíveken keresztül. Az ilyen és ehhez hasonló kalandos regék persze

prozaibb alakban, de mégis elterjedtek s a szegény Erzsébet rettentő rossz hirbe jött, anélkül, hogy valaha igazán rossz lett volna.

Már sokkal pozitívabb pletykák keringtek Katinkáról, erről a pikáns arcú gömbölyű szépségről. Különösen egy regényes kalandját emlegették sokat, még csitri iskolás lány korából, mikor valami érdemes szűcs-mesternél kvártélyozott. A jámbor civis korán feküdt, az utca ajtót gondosan elzárta s így Katinka és szerelmes lovagja sokáig csak a kerítés rácsán keresztül válthattak érzelmes légi csókokat és sohajokat. De csakhamar pártfogójukká szegődött a tereblyes eperfa, melynek egy vastos ága keresztül hajlt a kerítésen. Erre a hatalmas ágra kapaszkodott fel szép holdas nyári estéken a sziv kiskoru vitéze s Katinka is mellé telepedvén, a kora szerelem minden mézének kizsákmányolásában tultettek a világhírű erkély jeleneten is. Az üdvösséges éjszakának a majszter ur veteit véget, még pedig olyan megrázó tragédia keretében, melynek leírása megviselné a legszázdvégibb idegzetet is.

A harmadik leány egyesíti néneinek minden szépségét és minden csepp lázongó vérért. Éthal a katonákért s gyakran kikel a mostoha sors ellen, hogy kadet udvarlónál magasabb sarzsúig még nem vihette. Különben elég naiv kisleány, ki az iskolában gyakran eldicsekszik, hogy a mamája szerint neki két vér folyik az ereiben amit aztán csodálkozva beszélnek el otthon a bakfisok a megdöbbennt mamáknak, kik persze azonnal tisztában vannak a vér színe változásával,

hosszabb időre szól, de, mert akkor a bizalom teljesen előlegezett volt. Ebben is van ugyan még mindig egy jókora adag előlegezés, de bármily jelentéktelen volt is egy évi működésem, ha más nem, tavali székfoglaló beszédem tájékoztató lehetett arra nézve, mily szellemben óhajtanám én egyházmegyénk ügyeit vezetni; nagytiszteletű elnöktársam, s őméltóságával felügyelőtársammal együtt és egyetértőleg mily szellemet óhajtanánk egyházközségeink kebelében meghonosítani, életre kelteni megerősíteni.

Nagy sullyal nehezedik ugyan gyöngé vállaimra e fontos állás disze és a velejáró kötelességek terhe, s most még inkább kötelezve érzem magam azt elvállalni s az így megújított bizalmat megköszönni és megszolgálni.

Sőt, bár ma sem érzem magam a leg-hivatottabbnak a jelentős állásra, és szíves örömet átadnám a nálam erre sokkal méltóbbnak, egy tekintetből — (nem magamra vonatkozó tekintetből) — még örülnöm is kell neki.

Mert szerintem — újra megválasztatásom csak azt bizonyíthatja, hogy az a vallásos és hazafias szellem, melynek propagálását tavali székfoglalóban bejelentettem, s irányelvemül nyilatkoztattam; nem szült újabb ellenszenvet, sőt az akkor nekem előlegezett bizalmat még csak fokozta.

Gyöngé eröm és tehetségem érzetében azonban ma is csak úgy vállalkozhatom e diszes és fontos állás betöltésére, ha azt a támogatást, amit nekem, mélyen tisztelt elnöktársaim s a többi egyházmegyei tisztviselők, sőt a kerületi elnökség is megígért, továbbra se vonják meg tőlem. Ennek birtokában azonban ígérem, hogy minden erőmmel azon leszek, hogy egyházunk érdekeit, egyházmegyénk ügyeit, egyházközségeink, lelkészeink, tanítóink és a hívek jogos kívánságait, amennyire Isten jóvoltából tőlem telik, odaadón és hiven szolgáljam.

S ezzel egyházmegyei felügyelői állásomat tényleg újra elfoglalván, a múlt évre vonatkozólag kedves kötelességem bejelenteni, hogy azon a szép, magasztos ünnepen melyet Selmecbánya egyházközsége, szeretett lelkészeinek papműködése 50 éves jubileumára rendezett az egyházmegye képviselőjében magam is résztvettem, az

gelső diákvallérok már régen családapák, de a szegény lányok még egyre fogadják az azok helyébe lépő bajszatlan ajkak lázas udvarlását

És hervadoznak lassan észrevétlenül, hervadásukba sem kiméli meg őket a kisvárosi ozsonnák pletykaéhes nyelve.

Pedig ha tévedt utakon jártak volna, ugy mindenesetre csillogóbb keret övezné ezeket az igazi becses drágaköveket.

Ha a kisvárosi egyszerű, sűrű élet helyett egy nagyvárosi szalon káprázatos fénye lett volna e fejedelmi szépségek milieujé, ugy ma is csillogva, vakítva, uralkodnának a megigézett férfiak hatalmas seregén. Lehet, hogy asszony ily se lett volna egyikből sem, de diadalmas, fényes ifjuságuk emléke világot vetett volna hervadó arcuknak ráncaira is s fonnyadt nyakukban szikrázó gyöngyörök emlékeztetnék a fényre és a sok mámoros diadalra

Igy pedig megöregedtek idő előtt, vénleányosan szárazak és nagyon soványak, mert az álmodott uralkodó herceg vagy őgróf aligha tévedt a kis ódon városkába messalianceot költve. Még jó szerencse lesz, ha valamelyik idejekorán kijózanodik s odanyújtja kezét, mikor tisztességes szándékkal közeledik hozzá egy kenyérkereső derék férfi.

És ti lángoló szívű diáknépek akkor ne álljátok körül az alszegi zöldsalus ablakot, hogy a reális világba kívánczó jukker leányhoz könnyű szerrel hozzáférhessen a sárga gamásnis hetyke segédjegyző, vagy a kifényesedett gérokkú állami iskolamester.

ünnepeket ugy is, mint ami nagyrabecsült, szívünkhez nőtt nemesak években, de érdemekben is gazdag, lelki patriarchánkat, buzgó, munkás főesperesünket az egész egyházmegye nevében üdvözöltem. — S mikor a gyűlés azt helyeslőleg tudomásul veszi, indítványozom, hogy ez alkalommal szeretett főesperesünk ünnepeletéséhez való hozzájárulását jegyzőkönyvbe iktatni határozza.

Ezután egy kevésbé kedves s kényesebb természetű ügyről és ténykedésemről kell beszámolnom.

A tavali Bakabányán megtartott országos tót belmissiói gyűlésről. A gyűlésről nem volt hivatalos tudomásom. Hallottam ugyan róla valamit a közgyűlésen, de mint az egyházi életben járattan, annak természetéről és jelentőségéről fogalmam se volt; s arról csakis e kritikus gyűlést megelőző pár nappal informáltak.

Többféle eljárás terve merült föl. Az idő azonban nagyon rövid volt. Tanácsosabbnak látták elejteni. Nehogy azonban szó nélkül eshessék meg egy ugy híresztelt: pánszláv gyűlés Hontban, teljesen spontán elhatározásomból, jónak láttam, tiltakozni ezen, se egyházhatóságitag nem engedélyeztettem, se a polgári hatóságnál be nem jelentett, a vallásosság köpönyege alatt nemzetiségi érdekeket szolgálni látszó, s így egyházalkotmányunk értelmében se törhető gyűlés megtartása ellen.

Egyházi alkotmányunkban kolifikált szervezeteink gyűlései szabadok, s nem szükséges, hogy a polgári hatóságnak bejelentésük, és semmitéle közhatósági ellenőrzés alatt nem állanak. De, ha egyesek az egyházi alkotmányban megállapított kereteken kívül szervezkednek, s gyűléseket akarnak tartani, erre nézve, ugy a felsőbb egyházhatóság engedelmét kell kikérniök, (még pedig, ha országos a dolog, az egyetemét) vagy a polgári hatóságot. Azt hiszem ez egészen világos. A bakabányai gyűlés ügyében is ez lett volna tehát az eljárás. Vagy—vagy. De ők egyiket se tették. — Kötelességem volt tehát tiltakozni.

Erre Bujna nagytiszteletű ur, egy igen terjedelmes és kimerítő jelentést tett, s ugymond: ha az idő engedné kész lenne a gyűlés beszüntetése érdekében munkálkodni, de kijelentette, s mintegy kezességet vállalt az iránt, hogy ennek semmineven nevezendő nemzetiségi és hazaelles célzata nincs, s tisztán liturgiai kérdések megvitatására s egymásnak a belmissiói tevékenységre való buzdítására gyűlnek össze. S kifejtette, hogy 3 nappal előtte a gyűlést, melyre az ország messze vidékeiről már sokan el is indultak, s a vendéglátó egyházközség is nagy előkészületeket tett, szinte lehetetlenség volna beszüntetni.

A tett kijelentések mellett, ezt tudomásul vettem, s az adott helyzetbe belenyugodtam. Annál is inkább, mert nekem nem a lelkek felháborítása és elkészerítése a feladatam, (de elvem se) ellenkezőleg a jóakarati méltányossággal való megnyerés és megnyugtatás a kötelességem. Csak ha ez nem vezetne célra, akkor következhetnék a szigorú törvényes megtorlás.

A közhatalomnak egyházi ügyekbe való bevonását és igénybevetését, kivált mint karhatalmat, én a lehető legvégsőbb szükségben tartom csak megengedhetőnek.

Ami magát a gyűlés lefolyását illeti, információim szerint, azon nyilvánosan semmi olyas nem történt és nem tárgyaltatott, ami további hatósági eljárás szükségét idézte volna fel. A jelentéstevőt azonban mégis igen kellemetlenül érintette, hogy az ez alkalomra összesereglett intelligencia, de különösen annak szép neme szintén tüntetőleg, csak tőltul beszélt.

S ebből, amint annak a tavali kerületi gyűlésen is kifejezést adtam, mégis csak bizonyos a magyar nemzeti állameszmé ellen irányuló tendenciát kellett kiéreznem.

Ami pedig fölöttébb sajnálatos; s egyházi szempontból se tartom megengedhe-

tőnek, de nemzetiségi szempontból se okosnak se indokoltnak. Nem mindaddig, míg ők e magyar haza földén laknak, annak emelőin táplálkoznak, a magyar állam jogvédelmét élvezik, támogatását igénylik és elfogadják.

Hogy mi szükség van rá, hogy a magyar államnyelvet nemzetiségeink is elsajátítsák, mi szükség a saját érdekükben is, hiszem, hogy ez intelligens gyülekezetben azt egészen fölösleges lenne újra magyarázgatnom.

De ezt a néppel megértetni, kivált ott, ahol a nemzetiségi maszlaggal már megfontatott, nem oly könnyű. S e tekintetben éppen lelkészeink, tanítóink és családjaik hazafias buzgalma vagyunk utalva.

Ha a nép azt látja, hogy az ő szellemi és lelki vezetőik, a köztük élő de belőlük kiemelkedő, intelligencia, maga se tud magyarul, vagy ha tud is, szintén tüntetőleg kerüli a magyar szót, ez semmiesetre sem hathat rájuk buzdítólag a magyar nyelv elsajátítására

Pedig hát azok a tisztelt urak, akik mondjuk: Bakabányán összejöttek, talán mégse szorultak rá, hogy magukat a tót nyelvben gyakorolják ott. A magyar nyelv használata azonban főleg ily alkalmakkor, de otthonukban is nemesak pusztán nyelv gyakorlatul volna jó nekik, hanem fensőbb hazafias célt is szolgálván általa, kötelességük is volna. Mert az Isten szolgálóinak a haza oltári körüli szolgálatai és éppen oly szent kötelességük mint az Urasztala melletti buzgóság. Hazánk azonban mindenkor csak az alkotmányosan szervezett nemzet honát mint élő valóságot mint közjogi fogalmat ösmerhetik el; s ezenkívül legfeljebb a sirontuli jobb hazát, tekinthetik lelkükre nézve ilyenül.

Ami a gyűlésnek azt a tendenciáját illeti, hogy annak lelkésztagjai egymást a belmissióban való nagyobb tevékenységre buzdítsák, részemről a legnagyobb helyesléssel és elismeréssel találkozik. Mert szerintem is, csakis ily módon lehet ma a hitéletet, s ezzel a vallásörökös szellemet a hívekben föntartani, illetve újra életre kelteni. S hogy ennek mily kihatása lenne a magán, a polgári, a társadalmi erkölcsökre is, azt hiszem egészen fölösleges volna itt fejtegetnem.

Ha azt akarják, hogy a nép, hogy a hívek papjukban ma ne csak hivatalnokot lássanak, nem elég, hogy csak a templomban hirdessék az Isten igéjét, házasságkötés, keresztele, temetőseknél fungáljanak, kiszolgáltaassák az urvaesoráját. Ma pusztán ezzel már nem képesek magukhoz és vallásukhoz kötni híveiket. Éreztetni kell a legegyszerűbb emberrel is, hogy többek, mint a kenyérért dolgozó hivatalnokok. Hogy igazán az Ur szolgálói, akik a szolgálatra léleken is hivatottak. S nyájukkal nemesak az Ur aklában, de amint hogy Ő is mindenütt jelenvaló, ők is mindenütt foglalatatoskodnak velök.

Ha lelkészeink maguk is teljesen elmerülnek saját helyzetük anyagi gondjaiba, s egészen az anyagi életfelfogás áramlatába dobják magukat; hiába prédikálják akkor a templomokban a keresztényibb, az eazményibb, az isteni tökéletesség felé törekvő életelveket; a templomon kívül ennek semmi hatása nem fog mutatkozni; s ott is legföljebb jó altatóul bizonyul.

De, aki nemesak a templomban, nemesak az egyházi funkciók alkalmával, nemesak mikor a zsákot kell tartani, nemesak akkor pap, hanem az élet minden viszonylataiban jóságos lelkiatyja az ő híveinek, bizony-bizony csak az ilyen pap érdemli meg, hogy az Ur igaz szolgálójának hívassék. Csak az ilyen pap, lesz képes megalkotni hívei közt: az „Ő” országot itt e földön is.

De ne magyarázza ezt azért senki félre. Mintha nekem semmi érzékem se lenne papjaink nagyobbbrészt igen szerény, sőt nyomoruságos anyagi helyzete iránt. Mert én ugy általános társadalmi mint állami szempontokból is e'engedhetetlenek tar-

tom, hogy úgy az ő helyzetükön mint a tanítók helyzetén is javítani kell. De szegénységüket mégsem tartom tevékenységük akadályául, s elfogadható méntésgül arra, hogy Isteni küldetésüknek meg ne feleljenek.

A papi fizetések rendezésében a vélemények úgy látom még nem alakultak ki teljesen. A Krupecz-Lombos-féle tervezettel szemben, más megoldás eszméje is hallatszik a papok köréből. De bármint lesz is, mindenestre helyes, hogy maguk a papok is tárgyalják e kérdést, hiszen mindenki maga tudja legjobban, hogy hol szorítja a eszma. Maga a kérdés lényege azután ugyanis az egyetem és az állam közt létrejött egyezmény és megállapodásokban fog megoldást találni.

A papi fizetések rendezése tekintetében nekünk, mint szegény egyháznak ma, mikor már majdnem teljesen kihalt az emberekből a vallásos áldozatkészség, igen nehéz a helyzetünk, s jó formán teljesen az állam támogatására vagyunk utalva. Az államoknak pedig hovatovább minnél mostohább gyermekei lesznek az egyházak — De éppen azért míg egyrészt magam is szükségesnek vélem, hogy amit csak tehetünk a saját erőnkkel tegyünk, másrészt elengedhetlennek tartom, hogy meg ne szűnjünk az 1848 ik XX. törvényeikké igazságos végrehajtását még most sürgetni. Az állam anyagi támogatását illetőleg azonban oly értelemben, hogy az egyes egyházak meglévő vagyona föltétlenül számításba vétessék, s csak az ezáltal nem lefedhető, és vallásfelekezeti különbség nélkül, országosan és egységesen megállapított szükségletek fedezéséhez járuljon az állam; úgy, hogy az erre szükséges összegeket, az egyes vallásfelekezetek egyetemének autonóm rendelkezésére bocsássa.

Az egyenlőség, az egyenlő elbánás elve szerintem csak is úgy lenne igazságosan megoldva; s ez ellen aztán, még ha keveset kapnánk is, nekünk se lehetne semmi osztályos kifogásunk.

Ez a fizetés rendezés kellő megoldása egyik legégetőbb feladata a közel jövőnek.

Hasonló fontosságu lesz az 1913-dik évi zsinat munkálatai között, egyházi alkotmányunk revíziója is.

Nem igen van törvény, mely 20 évnél hosszabb időn át minden módosítás nélkül megállhatna. Az élet nem holt tenger, de eleven víz, mely halad s újabb és újabb partokat mos, s újabb és újabb helyzeteket teremt, s ehhez mérten, más és más eljárást követel, és új törvények alkotására kényszeríti a testületeket.

E zsinat bölcsességétől kell várnunk, hogy egyházi alkotmányunk az életnek megfelelőbb, rendelkezéseiben egyszerűbb, világosabb, s fogalmában szabatosabb legyen.

Ennek a zsinatnak lenne szerintem azonkívül feladata a két testvér protestáns egyháznak, ha nem is azonnal, s nem is teljes, hitelvekbeni egyesítése, de legalább bizonyos szorosabb kapcsolatba-hozásának előkészítése.

Hogy a hitelvi egyesítés is megtörténjék, ezt én még ma se, s a közel jövőben se merném reményleni. Hiába pap, — pap. S e tekintetben a két testvér felekezet papsága egyformán intransigens dogmatikus alapon áll, mely a kiegyenlítődést kizárja.

Az evangélium emlőjén ugyan egymemű tejen táplálkoztak mind a ketten, de amint ez vérré vált bennünk, sok tekintetben elkülönült; vesztett szelidségéből, s testiségében türelmetlen, harcos természetű letű.

De ha csak egyház közigazgatásilag is egyesülhetne a két testvér egyház, erejét, tekintélyét már ez is nagyban emelné és sok nehéz kérdés könnyebb megoldására vezetne.

Egyesülnünk kellene nem a többi val-

lás- és társadalomerkölesi alapon álló felekezetekkel szemben, de azok mellé; a felekezet nélkülség, de még inkább a vallástalanság, az Isten tagadás, a valláserkölesi alap elvetésében s a nemzetközi hazafiatlanságban hivalkodó legújabb destruktív áramlatok ellen.

Ezek után hálás köszönetet mondva Főispánunk öméltóságának, ki a törvényhatósági közgyűlést a legnagyobb készséggel tette át más napra, hogy mi zavartalanul gyülekezhesünk; hálás köszönetet megyek alispánjának, ki a megyeház terméit üléseink és közgyűlésünk céljaira szintén a nála megszokott készséggel rendelkezésünkre bocsátotta, s szívesen üdvözölve vendégeinket s a gyűlés összes tagjait a közgyűlést Nagytiszteletű elnök társammal egyetértőleg a magam részéről is megnyitottnak nyilvánítom.

Ivánka beszédje két lelkészt készített megnyilatkozásra, egyik: Zsámbor Pál selmecbányai, a kinek szája a szív teljességéből hirdette a nagy elismerést Ivánka buzgósa és talentumai iránt, a má-ik lelkész volt a bakabányai Bujna Márton, aki nem esekély animozitással hangsúlyozta a tavali bakabányai ev. tót belmissiói gyűlésnek minden hazafiatlanságtól teljesen távol álló s egyedül Krisztus igazságainak hódoló szellemét. Nagyfoku pietizmusának tularadó hevőért azonban a szónok az elnökségtől a tárgynál való maradás intésére is rászolgált.

Nagyobb vitát szült az alesperes és esp. m. felügyelő választásának formái, s alkotmányos kérdése. Az elnökség a két funkcionárius megválasztását is a közgyűlés hatáskörébe utalta; Holéczy Zsigmond f. bakai lelkész azonban több társa helyesléseivel §§-ra hivatkozva a választás jogát is az egyházközségek számára kívánták. Végre is egy próbaszavazás és az elnökség azon kijelentése után, hogy „tessék megapellálni” megszünt az ellenállás és a közgyűlés megválasztotta Farbaky Istvánt esp. m. felügyelőnek és Krupecz Istvánt alesperesnek, kiknek — mint hangsúlyoztatott — nem személyei ellen, de a választási jog és elv kérdésében indult volt meg az ellenállás. A kis vihar után vígum ki-ütött a többi hivatalok betöltésére nézve a választás napja. Maradtak többnyire a régiek; az újakból felemeljük Kranár Sámuel új esp. törvényszéki bírót, Laszkáry Miklós esp. egyik jegyzőt, Jeszenszki János bái lelkészt (számvevőszéki tag), Bobál Samut (jogügyi biz. tag); Vajda Barnát (lelkészi nyugd. int. biz. tag), Batyel Lajos tanítót (Luther társ. biz. tag) s Nagy Jenőt (isk. b. tag).

A választások elintézését követte a főesperes kimerítő évi jelentése, mely kiterjedt az esperesség minden élet mozzanatára bőven és híven, még pedig az Evangélium szellemében, az igazság érdekében s a történet és a jog fényében. — Melegen bucsuzik a papok nestora, a főesperes, a nyugalomba vonult Holluby Adolftól az Istenben elhunyt, sokat szenvedett Szlávik György dacsólami ev. lelkésztől. Elismeréssel adózik a munkaerőknek, így Sobó Jenő áldozatkész selmecb. főbányatanácsosnak számos díjtalan munkálataiért.

Még három ügy tárgyalatott bővebben, egyik az országos ev. lelkészi fizetési mozgalom, a melynél a főesperes többé kevésbé „kontra” az alesperes meg, mint a mozgalom elnöke, „pro” nyilatkozott s védte bástyáit.

A másik ügy pedig volt az ev. hívek számbeli esökkenésének okai s ez okok megszüntetésének módjai, mely fontos témát megbízatása szerint előterjesztette Krupecz alesperes és bővebben kifejtette; dolgozatát a közgyűlés a jegyzőkönyvbe foglalni határozta el azon két pótlással együtt, melyeket e tárgyban Szimonidesz nagybörzsönyi lelkész adott elő.

A harmadik ügy a theol. fakultás, melyet a közgyűlés első sorban Bpsten, s másodsorban Pozsonyban kíván.

Egyéb s még számos kisebb-nagyobb fontosságu ügyek elintézése, így különösen a követeknek a pozsonyi ev. egyházkerületi gyűlésre való kiküldése után a közgyűlés déli 2 óraker véget ért s a sok szellemi táplálék után következett Bucsó vendéglőjében a kétségkívül megérdemelt — talán azért is igen jó s izletes — köz-ebéd.

Etienne.

TOLLJEGYZETEK

(Megint az itteni állapotokról valami.)

Apró mindennapi dolgokról fogok csak írni, de amelyek mégis legközelebb esnek hozzánk s mind-azokhoz, akik itt élnek az Ipoly két partján, s akiknek — ki tudja — nem kell-e még sok hosszú élet. talán egy egész életet itt — átélnők. Majdnem azt irtam — átszenvedniök. De a szenvedés bizonyos mértékben ép oly természetes tartozéka ember voltunknak, mint a bűn, vagy mint a szerelem, tehát sem okoskodnunk, sem csodálkozunk nem szabad rajja, hanem úgy kell venn, ahogy van. behunyt szemmel, mint a keserű orvoslátog. Mert val mennyiünk szerencséjére csak pillanatokig faj a keserűség. s rendszeren utunkba akad valami, amibe bele kapaszkodhatunk s úgy érezzük, hogy megszabadultunk a rossztól, a bajtól. Találunk percekét, személyeket vagy dolgokat, amikre csodálatos gyorsasággal, a remény, a hit színes színeivel ráfestjük azt a valamit, ami bizonyos távolságból a csak gyenge fényt tűrő emberi szemünkkel boldogságnak látszik, úgy is hívjuk ami akkor is tud melegíteni, amikor még csak magunk elő képzeltük, amikor színes délibabként csak a hitünk sugarain át mosolyog a szívünkbe, s csillog fel a szemünkben. Röviden, — az ember úgy van megalkoiva már, hogy fűjön s tűrni tud n. Ezen felül minden mosolygás, minden örömpere már szerencse, már nyereség — legalább helyesen annak kell venni — amit csak hálások lehetünk az életnek és nem szabad elégedetlenkedniük, hogy ritka s csak pillanatokig van akkor is benne részünk.

De azért szabad elégedet enkedniük is akkor, amikor az emberek rontják az életet, kell elégedetlenkedniük, amikor a sok-sok jajjok, panaszok és siránkozó átkozódások között néha-néha fel-fel hangzó edes suttogó, forró élet muzsikát is elnyomja élvezhetelenné teszi az ostoba ember szava, ahol azt a kevés jót amit az élet rövidebb hosszabb percekig mindenkinek enged élvezni — s amire mindnyájunknak szüksége van, hogy folyton várva, vágyva s valamiképp mindig csalódva idő előtt ki ne dőlünk, a sörből, ahol ezt is elveszi tőlünk az emberek rövidlátása, gonoszsága. Bizonyos foku elégedetlenkedés minden ember sajátja, nem itt van a hiba, hanem ott, hogy a legelőbbben akkor elégedetlenek. amikor, ha igazán ismernék önmagukat, be kelene látniok, hogy éppen nekük van legtöbb okok arra, hogy hallgassanak, hogy csendbe legyenek, ott van a hiba, hogy — csaknem mindig — az emberi értékben kicsinyek, gyengék s hibákban, bűnökben gazdagok, a legelégedetlenebbek — a leghangosabbak s ezek ártnak legelőbbet az igazán érző és gondolkozó embertársaiknak. Ezer hibája van az életnek is — de vannak percei melyek gyönyörűek, melyekért érdemes megélni. Aki ezt nem érzi, aki nem tudja az életben a jót a szépet megta álni — az vagy ostoba vagy gyáva.

Mert hányan vannak akik nem tudják akarni azt, amit szeretnének.

* * *

Most véletlenül nyár van odakint. Azért írom így, mert nálunk az első ibolya virágos tavaszi napsem jelent semmi. Mert jelentene többet egy ilyen sugaras, rózsas nyári nap. Itt csak a természet hoz változást, csak abban látjuk, hogy elmúlt a tegnapi, hogy mulik az idő; az emberek gondolkozásában, a „viszonyok”-ban nem. Most nyár van odakint, majd hullni kezd a falevél azután fe ragyog a karácsonyi gyertya fény s újra megjön a tavasz, a fény, a szín, a hang — s megint kinyílnak a rózsák s i latos lesz tőlük a kert, a város. Csak az emberek járnak mindig egyformán busan, élnek egyformán panaszkodva. Nékik a tavasz, a tél, egyformán szomorúságot jelent. Talán fe-fei kelnek itt is a vágyak, fel gyulnak kissé félve, remegve, de csillogva, mosolyogva, mint a lámpafény az éjszakában s aztán — mert nincs miből élniök, táplálkozniök —

kielégülés nélkül elpusztulnak, kialsznak s a szomorúság hamuját hagyják a lelkünkön.

Mért van ez így — minálunk. Miért van az, hogy itt minden ember érzi a csendet, minden embernek fájnak az itteni viszonyok még sincs az itteni emberekben annyi erő, annyi akarat, vagy ennyi bátorság, hogy összefogjanak s valami kis jó, valami pár percnyi, de igazán érzett örömet szerezzenek maguknak. Mért van az, hogy innen mindenki elvágyik, s akkor sem tud átmelegedni, amikor a zöld rétek között jár, mikor látja az erdőket s a virágos kerteket, mikor érzi a napsugarat — ami mind itt is csak olyan szép, illatos, aranyos, mint másutt. Mért van az, hogy az emberek itt nem tudnak örülni a jónak az életnek. A szép, a jó meglátásához, az öröm megérzéséhez és élvezéséhez nem kellene nagy külsőségek, nem kell nagy nézőközönség, akik irigyeljenek és kényszeredetten megtapsoljanak érte, nem kell más, csak egy igaz emberi fej és szív, hogy megtudja látni a jót a szépet, megtudja érteni az élet szavát, s azt, hogy mit jelent ez a szó: Ember.

Itt is csak annyit, min másutt! Ebből kell kiindulnunk s ezt kell minden számításunknál s a reményeink színes szivárványjátékaiban is látnunk, szem előtt tartanunk. Ha így teszünk akkor másképp fogjuk látni a helyet másképp az embereket. Akkor érezni fogjuk, hogy itt is vannak édes percei az életnek, s észre vesszük, hogy szép és illatos a nyár s fogunk örülni tudni az első ibolya virágos napnak. S látni fogjuk azt is, hogy az emberek nem okvetlenül ellenségeink vagy irigyek, s lehet velük is valamit kezdeni, csak próbáljunk, csak akarjunk csak igazán, őszintén, emberien nyuljunk a keze után s nézzük el egy egy hibáját, szürkességét. Lenni lesznek mindég olyanok, akik ostobák maradnak. De annál inkább fogjon ilyen kis városban a többi össze — szép szóval, akaratval, közös erővel mutassa meg a többinek, hogy kell folytonos panaszok elégedetlenségek nélkül is élni s találni jót szépet itt is — ahol alig szürkébb az élet, mint másutt, csak az emberek gyengébbek, önzőbbek és sokban durvák nevelésenebbek — mint másutt. Az élet mindenütt egyforma — csak az emberek hite ereje — tudása szerint látszik szebbnek, vagy rosszabbnak.

* * *

Hogy igazam van abban, amikor ennek a kis városnak csaknem minden hibáját, az itt lakó embereknek tulajdonítom, s amikor azt írom, hogy nem az emberek az unalmasak, a szürkék a megszöni valók — pár gyors példával be is bizonyítom. S mert éppen nyár van odakint, a nyarat fogom felhasználni bizonyítékul fenti állításaim igazolására.

Itt nyáron is ép úgy panaszkodnak egyhanguságról unalomról, mint máskor. Pedig mire van szükség nyáron? Színházra, bálokra ugye nincs, hanem van szép zöld virágos rétek, madár dalos erdőkre, vízre, pár kedves nyári vendégre, cigányzenére s ha lehet még valami nyári sport helyre. Vagyis csodálatosképpen éppen csak azokra a dolgokra, amelyek itt Ipolyságon mind meg vannak. Az Ipoly vize az egyetlen, ami ellen lehetne valamit szólni — a többi ellen igazán nem. Van három nyári vendéglő is, arnyas szép zöld fákkal jó cigányzenével egyik egészen közel, — másik távolabb, a harmadik pedig egy kis sétányra. Van szép erdő alig pár percre nyire kintülő levegője és vízű s végül van, a városnak első rangú tennis klubja, hat pályával, igazán szép helyen. Ennyit ad a város. Igen ám, de mit mondanak az emberek: az Ipoly, pfúj, inkább egész életemben nem fürdök; a vendéglők, hogy én ott egész délután a cigány cincogást hallgassam sok mindenféle népséggel együtt igyam a komisz sört, inkább ki se mozdulok a házból; az erdő, ha még legalább olyan messze nem volna — meg olyan unalmas ez az erdő, minden fa egyforma, és az ember nem tudja milyen ruhát vegyen fel abba a piszkos; s végül a tennisklub, oda csak arisztokraták járnak, ott mindenki lenézi a másikat, oda csak fujni mennek, de minek is az a sport-ostobaság, butaság azt meg józan ésszel nem lehet meg tenni, hogy valaki a délutáni forrásban labda után szaladjáljon stb. — írhatnék még sok minden, de annyi is elég. Ilyen a város s így gondolkoznak az emberek s mégis a város az unalmas, a szürke, a rongy, az emberek pedig mind okosak és műveltek. Pedig tessék egy nagyobb városba menni lakni s úgy nézni a többi emberre, úgy gondolkozni, úgy viselkedni, mint itt. Először is, ha valamire való emberek laknak ott, szóba se álmának az ilyen emberekkel — vagy ha igen, megtanítanak egy kis tisztességre egy kis életkedvre. De itt nálunk minden szabad, minden lehet, mert többé kevésbé

mindnyájan hibásak vagyunk. A többség, mert neveletlen értéktelen ember — a kisebbség mert túri ezek ostobaságát neveltlenségét, igaz — hogy sokszor kénytelen túrni. S mindennek ez a szegény város issza meg a levét — azt szidja mindenki — jajgatva, panaszkodva.

Csak egy kis őszinteség — egy kis elnézés egy kevés belátás kellene — s lehetne itt is élni jól — megelégedetten — nem a város a hibás — az emberek rontották meg a várost — s az itteni életet.

Orosz Pál.

A hétről.

— július 19. —

— **Lukács László és Gróf Tisza Istvan köszönete.** Legutóbbi munkában referáltunk arról, hogy a Honti munkapárt július hó 9-én tartott nagygyűléséből a miniszterelnököt és a Ház elnökét üdvözölte. Az üdvözlő sürgönyökre Bolgár Jánoshoz, a hontmegyei nemzeti munkapárt elnökéhez a következő válaszok érkeztek:

Hontvármegyei nemzeti munkapárt nevében küldött távirati üdvözlésért halás köszönetet mond *Lukács.*

Tiszelt Barátom!

A hontvármegyei nemzeti munkapárt tisztelt tagjainak értekezletéből vett szíves megemlékezésért fogadd és tolmácsold kérélek halás köszönetemet.

Igaz tisztelettel vagyok Geszten 1912-évi július hó 12-én őszin e hived.

Tisza István.

— **Halálozások.** A halál ridg köze egy igen derék és kiváló szorgalmú férfinak oltotta ki életét S. I. K. József m. kir. postamester, aki előjárónak és a közönségnek teljes megelégedésére, megszakítás nélkül 46 évig vezette a bati postahivatalt, — miut őszinte részvételt értesülünk, — életének 69-ik, boldog házasságának 31-ik évében, rövid szenvedés után, f. hó 19-én meghalt. A köztisztviselésben állott postamesternek elhunytanemesak melyen sujtott családjára nagy és pótolhatatlan veszteség, — hanem halálát őszinten fajtájkár rokoni, jó barátai és ismerősei is. Hültelemait Bát és vidéke lakosságának mely részvéte mellett e hó 12-én, d. u. 6 órakor helyezték örök nyugalomra. — Áldás és béke porán!

— **Súlyos csapás-erte ismét Szálör Gyula vármegyei irtató.** Neje szül. Titz Erzsébet e hó 12-én életének 48-ik évében, házasságának 20-ik évében meghalt. Tenelése e hó 14-én volt nagy részvét mellett.

— **Az Ipolysági vidéki körjegyzőség.** A körjegyzőségek helytelen beosztása, már sok bajnak és panasznak volt szülő oka. Leglehetősebb a Drégelypalánki körjegyzőség beosztása. Ez öt községből áll összesen 5272 lakost számlál. E szam már magában véve elég világot vet a tulterheltségre, s ugyszólván kizárja a közigazgatási teendőknék eredményes s maga idején való ellátását s ebből folyólag hátrátatolag hat a körjegyzőséggel közvetlen érintkező hatóságok zavartalan ügymenetére és működésére. E tulterheltségre még súlyosbítóbb volt a Vác-Drégelypalánki vasutvonal megnyitával a körközségek szegényebb sorsu lakosságának élet és munkaviszonyaiban beállott változás, a fővárosba való özönlés, s az ott tartózkodás, mely a rendészet minden ágazatába vágó számtalan teendőt hárít a körjegyzőségre, hozzá adva ehhez most még a körközségek kedvezőtlen földrajzi fekvését a székhelytől való távolságát s különösen azon körülményt, hogy Tesmagra közlekedés Drégelypalánkról csak Ipolyságon keresztül lehetséges. Most ezen a bajon ohajt segíteni a törvényhatósági bizottság amidőn július hó 9-én tartott közgyűlésén elhatározta, hogy a drégelypalánki körjegyzőségből kiszakítja Hont és

Tesmag községet az ipolyviskiből Pereszlény községet és ezen három községből Ipolysági vidéki körjegyzőség név alatt ipolysági székhellyel egy új körjegyzőséget és állami anyakönyvi kerületet szerez.

— **A csendörlegénység fizetésemelése.** A Rendeleti Közlöny egyik utóbbi száma közli a honvédelmi miniszternek rendeletét, mely a csendörlegénység fizetésemelése és egyenruházatára vonatkozólag a következő ujtást tartalmazza: A csendöraltiszt fizetése 900 koronáról 1000 koronára, az őrsvezető-őrmeisteré 1110 ról 1300-ra, a járásőrmeistereké 1300-ról 1600 koronára emelkedik. Ezenkívül 24 éven át emelkedő maximális évi 700 korona pótdíjat is kapnak az altisztek az eddigi 16 éven át emelkedő legnagyobb 500 kor helyett. Minden 12 órai kiszolgálát után pedig 1. korona 20 fillér díjat kap. A kinevezett járőrvezető ezenkívül még 30 fillér napi pótdíjat kap. A ruhaátalányt is évi 170 koronára emelték fel. A pótdíjak már május 1-től, a többi fizetésjavítások pedig a jövő évben lépnek életbe. A rendeleti közlöny egyidejűleg az altiszti egyenruházatra is tartalmaz változásokat. Így az u. n. zubbony zsinór nélkül hordandó. A mostani sapka helyett tisztai sapkát, buzérvösös szegélyezéssel, az önálló őrsparancsnokok pedig megkülönböztetésül a hajtókán fémgombot viselnek.

— **A szegényügy reformja.** Ugy hírlik hogy a belügyminiszteriumban a szegényügy országos rendezését határozta el s már javában folynak az erre vonatkozó előmunkálatok. Mihelyt elkészül a szegényügy statisztikája, nyomban elkészítik magyar agkori biztosítás törvénytervezetét, amely minden hatvan éven felüli állampolgár eltartását az állam kötelességévé teszi. A reform angol mintára készül, csak hogy meg ott az agkori eljárást biztosítsa a nemzet vagyoni viszonyaihoz mérte szelesebb alapon nyugdísz, nőneka az intézmény kereteit meg kell szorítani. Szegény országunk szegény az államizsnaja is.

— **Nem szabad végrehajtani.** A pénzügyminiszter rendeletet küldött a pénzügy igazgatókhoz, amely szerint ez évben az aratás befejeztéig a mezőgazdasági munkásoknál az adóvégrehajtást nem szabad folytatni.

— **Házmeisteri állás a pösta palotában.** Ipolyság nagyközség tulajdonát képező pösta palota részére 1912-évi február hó 1-től kezdődőleg 360 kor. évi fizetés és természetbeni lakás élvezete mellett házmeisteri állást szervezett. Ezen határozata most a törvényhatósági bizottság által jóváhagyásba részesült.

— **Sikerült tűzoltó vizsga.** A Belügyminiszter 849. III. 6. 903. szám alatt kelt rendeletével nyert meg az is alapján a Magyar Országos Tűzoltó Szövetség által G. örök megtartott kerületi tűzoltó-saktanfolyamon vármegyének és községünk részét kiküldött Trupp Kálmán az ipolysági tűzoltó testület alparancsnoka a tanfolyamot jó sikerrel végezte el.

— **Viharok Seimecbánya környéken.** Folyó hó 10-én és 11-én nagy viharok vonultak el Hegybánya és Teplafő fölött Hegybányán a villám Holieska János házába csapott, a tulajdonosnak 19 éves Vilmos nevű fiát agyonsujtotta, József nevű 16 éves fiát súlyosan megsebesítette.

— **Öngyilkosság.** Czajhán Jánosné, Czajhán János selmecebányai műépítő, az ipolysági községi bérházak építőjének felesége, folyó hó 9-én felakasztotta magát. Az elhunyt urnó tizenöt évig volt idegbajos; az utóbbi időben a szemevilágát is elvesztette s ez a körülmény keserítette el annyira, hogy súlyos betegségére ellen a halálba keresett menekülést.

— **Az ipolysági rendőrség fizetés rendezése.** Ipolyság nagyközség rendőrlégénysége havi díját 5) koronáról 60 koronára emelte fel, a vezető ellenőrző rendőrnek azonkívül havi 5 kor, pótdíjat állapított meg, végül a rendőrlégénység évi 60 kor, lakbérét 10) koronára egészítette ki, A nagyközség ezen humánus határozatát a törvényhatósági bizottság jóváhagyta.

— **A Honti Sport Club házi lawn-tennis versenye.** A H. S. C. július 15-én kezdte meg szokásos évi házi lawn-tennis versenyét. A versenyeken a club itthon levő tagjai teljes számban részt vettek, s a mérkőzéseket, melyek között igazán szépeket láttunk, mindennap nagy közönség nézte végig. A verseny egyes számai még nem nyertek befejezést, az eddig befejezett számok eredményei a következők:

Női egyes handicap 1-ső Csermák Rózsai, 2-dik Draskóczy Margit 3-dik Draskóczy Virgin és Kovács S. Mici 8 nevezés.

Vegyes páros handicap 1-ső Draskóczy Virgin—Rácz Pál, 2-dik Csermák Rózsai—Csupor István, 3-dik Draskóczy Margit—Martinovich Ernő és Draskóczy Agi—Dabis Antal. 16 nevezés.

Férfi páros handicap 1-ső Kazy Péter—Salkovszky Imre, 2-dik Csupor István—Rácz Pál. 8 nevezés.

Női páros handicap 1-ső Draskóczy Edith—Draskóczy Agi, 2-dik Kovács S. Neszi—Hüber Emma 8 nevezés.

A H. S. C. ez évi országos lawn-tennis versenyét augusztus 18—20-án rendezi Minthogy az ez évi verseny a club-nak tizedik országos versenye — a club vezetősége mindent elkövet annak sikere érdekében, különösen azon fáradozik, hogy a részvételre, mint az elmúlt években is, az ország csaknem minden nevesebb játékosát megnyerje. Az érdeklődés ezen idejű verseny iránt már most is igen nagy — s több fővárosi és vidéki tennis club biztos résztvevő. A verseny kiírást és feltételeket e napokban küldte szét a club — ennek részletes ismertetését valamint a versenyre vonatkozó egyéb közérdekű tudnivalókat a legközelebbi lapszámban fogja az érdeklődők tudomására hozni.

— **Az ipolysági ifjúsági szünidei sport egyesület,** melynek célja az; hogy az itt tartózkodó középiskolai tanulók a nyári szünidőt lehetőleg kellemesen és hasznosan használják fel ez évben is megalakult s július 11-én megtartott alakuló gyűlésében megválasztotta tisztikarát és megállapította nyári programját. Elnöke: Rácz Pál vm. aljegyző. A H. S. C. titkárát választották, kapitány Flúger Ferenc, pénztáros Surányi Izidor, jegyző Kümmerle Elemér lett. Programjába felvette az atlétikát, valamint football játékot s naponta 6—8-ig rendszeres tréninget tartanak. Terve van vége az is, hogy a nyár folyamán valamelyik szomszédos vármegyei középiskolai csapattal football mérkőzést tart s ezt megelőzően házi, atlétikai versenyt fog meghívott közönség előtt rendezni. Azok, akik ismerik a mostani viszonyokat s tudják mily óriási mértékben hódít minden nemzetnél a sport tért — csak örömmel vehetik tudomásul ezen ifjúsági sport egyesület megalakulását, különösen most, amikor a stockholmi olimpiai versenyek sajnos csak azt mutatták meg, hogy az atlétikában, alig fejlődöttünk valamit s hogy a traininget s a sportolásra való nevelést már korán, egészen fiatalon kell kezdeni, mert csak így lehet odáig jutni, ahol most az amerikaiak, az angolok s a többiek vannak — ne ahová mi is elfogunk jutni, ha okosan, számítóan s kitartással neveljük bele az ifjúságba a sportolás szeretetét.

— **Szerencsétlenség az ipolysági malomban.** A Szabados féle gőzmalomban játszadozott Szivó József 8 éves gyermek, midőn eddig ki nem deríthető okból egy vashenger rázuhant s a szerencsétlen gyermeket agyonütötte. Holttestét a hatóság felboncoltatta s a vizsgálatot megajtette az irányban, hogy a mulasztás kitérhel.

— **Garázda legények.** Az ipolysági földmives ifjak egynémelyike már annyira vitte az okvetetlenkedést a közbiztonság veszélyeztetése terén, hogy immár a tizenkettedik órája ütött annak, hogy a hatóság a legszigorubb eszközöket vegye igénybe ellenük. Ez a bizonyos gárda csak a mi-

nap, rendezett egy nagyszabású éjjeli veredést Ipolyságon, most pedig áttette színhelyét a vidékre — hadd ismerjék meg — ki a legény a csárdában? Minap Felsőturon támadta meg Jakab Sándor, Elek Sándor, Dudás Vince és Dudás Ferencből álló társaság Trebusnyik János esztergomi bíró és öt husángokkal annyira összeverték, hogy rajta súlyos testisértséget kóvtak el. Az ügyészség ezirányban megindította ellenük az eljárást.

— **Szülők figyelmébe,** A kik gyermekeiket a selmecbányai r. k. főgimnázium tápintézetében kedvezményes, esetleg ingyenes helyet óhajtanak szerezni, — ez iránti kérvényüket augusztus 15-ig nyújtják be a főgimnázium igazgatójához, feltétel a jó magaviselet, jó előmenetel és szegénység, melyek a kérvény mellé csatolt iskolai, illetve községi bizonyítvánnyal igazolnók.

— **Automobil-vezetők előkészítése.** A belügyminister fenhatósága alatt álló „Gépjárművezetők előkészítő tanfolyam” Budapesten (X ker., Százados-u. 14 sz.) f. é. július hó 29-én veszi kezdetét s tart szept. 17-éig. A tanfolyam célja, hogy elméleti és gyakorlati tanítás útján a gépjárművek szerkezetével, javításával és vezetésével megismertesse azokat, akik ily művekkel foglalkozni akarnak és hogy a tanfolyam sikeres elvégzése után a gépjárművezetői képesítést szakszerűen képzett jártassággal megszerezhessek. Beíratási díj 20 K, tandíj 200 K, vizsga díj 20 K. — A belügyministernek e tárgyban 103,373 sz. a kiadott körrendelete a „Belügyi Közlöny” júli. 14-iki számában teljes felvilágosítást nyújt.

— **Újabb állatok a budapesti állatkertben.** Az állatkert igazgatósága gondoskodik róla, hogy az állatkert közönségének újabb meglepetésben legyen része. Most hozatott ismét több állatot Kartumból, Szudán fővárosából. Ezek között különösen említésre méltó öt fiatal sruc és egy pár szekretáriusnak nevezett nagy ragadozó madár. Azért nevezik így, mert rendkívüli komolyan látszik ez a különös sasfajta madár, melynek hosszú lába és hosszú nyaka van: ha békát vagy gyíkot vetnek neki eledelül az udvarába, akkor hirtelenül megelégnékül és mohón falja ezeket. Igen szépek az apró gazellák is, melyeket a zsirafok udvarába eresztettek, ahol most a törpék az óriásokkal együtt élnek.

— **Kitüntetett tűzoltók.** Dóczy Ferenc esztergomi főparancsnok, Weichsler Vilmos alparancsnok és Kitzinger József osztályparancsnokot a király a tűzoltás és mentés terén 25 éven át kifejtett érdemes működésük elismerésül diszteremmel tüntette ki. Az érmeik most érkeztek le az esztergomi polgármesteri hivatalhoz s az idejű Szt. István napi ünnep keretében rendezendő tűzoltó ünnepélyen fognak átadni, reméljük, hogy tűzoltóink megragadják ezt az alkalmat és viszonyozzák az esztergomi kollégáknak a multkori látogatást.

— **Mohamedán család az ipolysági fogházban** Érdekes vendége van az ipolysági ügyészségi fogháznak, Achmed Ischán selmecbányai főiskolai vendégfogadó személyében, Jól épü barna férfi, bánatos arccal, Olivastunk róla annak idején a fővárosi lapokban, amidőn elfogták. Valami egbekialtó büne nem volt, mégis rátette a hatóság a kezét. Büne az volt, hogy kiadta magát hol a törökhatügyminiszter fiának, hol pedig a nagyvezír unokájának és e címen nagyon is kihasználta a hitelt. Legutóbb a fővárosban jelent meg tisztai uniformisban, valamely magasabb rangú török méltóság fogadására, Itt azonban utól érte a nem zis, Legrosszabb Achmednek, ki Mohamednek fanatikus követője és a mi étkezésünket el nem fogadja, így most betegkosz címén nem eszik mást marhahusnál, Büntényének tárgyalását annak idején I punkban közölni fogjuk.

— **Emésztési zavarokat felöltött gyomorbetegeknek és öregeknek** elhárít az ötven évvel ezelőtt feltalált s eredetileg a gyermekáplálásra hivatott Nestlé tápeledel, mely a legtisztább alpesi tejet tartalmazza. E lehető legjobban emészhető tápeledel az orvosi praxisban, mint diétaikum kipróbálva és ajánlva van. Próbadozókat és ismertető iratokat ingyen küld a francia-svajci Nestlé-társaság (főnöttek szakosztály) Wien, I, Biberstrasse 11. Magyar levelezés. Dobozonként 1 korona 80 fillért minden gyógyszerárban és drogériában használati utasítással együtt kapható.

— **A járási számvevői intézmény reformja.** A belügyminiszter az összes vármegyéktől köztük Hontvármegyétől is véleményt kért a járási számvevői intézmény mikénti reformlására. Vármegyénk július hó 4-ki közgyűlésében foglalkozott a kérdéssel és kimondotta, hogy figyelembe véve a járási számvevői intézménynek a járási közigazgatásának a községi pénz és vagyon kezelésénél több ízben tapasztalt kedvező hatását, az intézményt feltétlenül fentartandónak ismeri el. Azonban a szerzett tapasztalatok alapján szükségesnek tartja, hogy első sorban a járási számvevők részére egyöntetű utasítás dolgoztassék ki s ez által vagyon és pénz kezelésének országosan egyöntetű kezelése és ellenőrzése, továbbá, hogy a járási számvevői önállóan a főszolgabíró személyes jelenléte nélkül is különösen a külfoglalkozásnál működhessek, természetesen a főszolgabíró vezető jogkörének tartatásával. Vegül, hogy a járási számvevőségek a pénzügyminiszter hatásköréből a belügyminiszter hatásköré alá helyeztessék.

— **Arankamentességre** államilag ólomzárta lóhere, lucerna nyulzapuka-magot valódi Quedlenburgi takarmány répa magot egyéb gazdasági magvakat és műtrágyaféléket jutányosan ajánl és állandóan raktáron tart **Berzeller Márton** Ipolyság. 1—10

Vadakat legmagasabb napi áron vásárol **Ivots Andor** fűszer csemege kereskedő Ipolyságon. Kérjen árajánlatot.

— **Legujabb művészi kivitelű képes lapok:** Napoleon sorozatok, angol képek, festmény utánzatok, Kaulbach képek, nagy alaku gobelin utánzatok kaphatók igen nagy választékban **Neumann** Jakab papirkereskedésében.

IRODALOM ÉS ZENE

(*) **A Nap a magyar ujságírás szenzációja.** Tessék elolvasni és feltétlenül meggyőződik róla, aminthogy azonnal konstataálni fogja azt is, hogy A Nap a magyar közönség legkedvesebb lapja. A 48-as eszmék és a magyar nemzeti törekvések egyetlen hű és törhetetlen szószólója. Főszerkesztő: Braun Sándor. Felelős szerkesztő: Hacsak Géza. Munkatársai: a magyar ujságírás kitűnőségei. Példányszáma amerikai ujságsiker: 155.000 példány naponként. Egy szám 4 fillér. Előfizetési ár: egy évre 16 korona, fél évre 8, negyedévre 4 korona, egy hónapra 1 korona 40 fillér. Minden jó magyar fizessen elő A Napra!

(*) **Melyik a legkitűnőbb magyar élelapp?** Nevetni fog, — (tudnillik, ha elolvassa) — a Fidibusz. Remek szöveg! Pompás képek. És mesésen olcsó! Egy szám 6 krajcár. A Fidibusz előfizetési ára: egész évre 6 K. fél évre 3 K. negyedévre 1 K 50 fillér, egy hónapra 50 fillér. Mutatványszámokat küld a kiadóhivatal: Budapest, Röck Szilárd-utca 12.

Ipolysági piaci árak:

1912. július 19.

Buza	100 klg-ként korona	21.80—22.00
Rozs	" "	18.20—18.50
Árpa	" "	15.50—16.00
Zab	" "	21.00—21.50
Kukorica	" "	20.00—21.00
Bab	" "	31.00—32.00

Szuperfosfát

thomassalak chilisalétrom

- és kálisót jutányosan -
ajánl és állandóan rak-
táron tart

Berczeller Márton

Ipolyság.

Büchler Bertá Vámosmikolán

Elfogad új harisnya-kötéseket,
valamint javítás és fejelést is.

Pontos kiszolgálás!

Jutányos árak!

Kéri a n. é. közönség szives
rendeléseit.

1-12

Hirdetés.

Hajószülés ellen legjobb a
ZALÁN-FÉLE

HAJREGULÁTOR

egy üveg ára K. 1.50

Ha hull a haja használjon

Petrolin hajszeszt

K. 1.20.

A legjobb kézfinomító szer
a **Liliom tej-krém**

K. —70.

Kapható kizárólag

ZALÁN BÉLA

pipereüzletében BUDAPEST,

VII., Ne elejts-utca 40. szám.

Ipolyságon, a Balassa-utcában

egy sarokház

szabadkézből azonnal eladó.

Bövebbet

Heffter Kálmánál

Ipolyságon.

1-3

3012. 1912. P. szám.

Hirdetmény.

A kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Wolfner S. budapesti kisajátító cégnek Bernece község határában létesített erdei lőüzemi iparvasútjára vonatkozó kisajátítási ügyében, a kártalanítási eljárás meg-

kezdésére illetve egység létesítésére, határnapul 1912. évi július hó 28 (huszonnyolcadik) napjának délután 2 óráját Bernece község bírójának házába kitűzte.

Az ismeretlenek és távollevők ügygondnoka Dr. Keviczky Dániel ipolysági ügyvéd.

A határnapra kisajátítót, a kisajátítást szenvedett tulajdonosokat, az összes tkvi érdekelteket, ügygondnokot a törv. köv. terhe alatt azzal a hozzáadással idézi meg, hogy elmaradásuk a kártalanítás fölött hozandó érdemleges határozatot nem gátolja és hogy az egyéni értesítés elmaradása avagy a tárgyalásról elmaradás miatt, igazolásnak nincs helye.

Kir. törvényszék Ipolyságon, 1912. évi június hó 28-án.

Martinovich István sk. elnök. Fekete Imre sk. előadó.

A kiadmány hitelül:

F r i m l y

3-3

kiadó.

Rosenberg Lajos-féle

szép, nagy

üzlethelyiség

a Fótéren

hozzá egymásba nyíló 6 szoba
november 1-től kiadó.

Bövebbet

Schüek Bertalannál.

B U T O R O K

Háló, ebédlők, v. szobák, szalónok, teljes szálloda, kávéház, vendéglő és kástélyberendezések, vas- és rézbutorok, szőnyegek függönyök, csillárok és zongorák szállítanak bárhova

kézpénzért, vagy rendkívül előnyös fizetési feltételekkel.

Díszes nagy butoralbum 1 korona.

Teljes berendezésnél utazó mintákkal díjmentesen küldetik bárhova.

Modern Lakberendezési Vállalat

Budapest, IV., Gerfőc-utca 7. szám
(Központi városháza mellett.)

2968. 1812, tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vámosmikolai kir. járásbírósság mint tkvi. bíróság, közhírré teszi, dr. Sommer Mór ügyvéd által képv. Köbn Aron és Groszmann Márk végrehajtható kére me folytatn Pomozi János és neje Selmeci Zsófia ipolybéli lakosok elleni Köbn Aron 219 k. 69 fill. tőke ennek 1910. augusztuó 31-től 6 százalék kamatai, 98 kor. 31 fill. költség Groszmann Márk 64 kor. 94 fill. tőke, ennek 1910 július 1-től 5 százalék kamatai 29 kor. 60 fill. költség mint eddigi, valamint 28 kor. jelenlegi és a még fernerülendő költségek valamint az ezuttal elrendelt esaklakozás folytán dr. Vámos Béla 20 kor. tőke s jár. álló követeléseik kielégítése végett az árverést elrendelte.

Minek folytán Ipolybél községénél 1912 augusztus hó 7-én d. e. 10 órakor megtartandó nyilvános árverés n eladatni fognak a következő ingatlanok:

Az ipolysági kir. törvényszék területén Ipolybél község határában levő 1 ipolybéli ipolybéli 282 szjkvben + 512. hrsz, rókahegy szőlő 44 kor. kikiáltási árban.

4. u. o. 290 szjkvben + 17. hrsz. építkezési hely 800 kor. kikiáltási árban.

Árverési feltételek.

1. Árverezni szándékozók bánatpénzül kötelesek az ingatlan kikiáltási árnak 10 százalékát kézpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy a bánatpénznek a bíróságnál esetleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni, a bánatpénzt pedig a megígérendő vételár 10 százalékja erejéig nyomban kiegészíteni.

2. Az ingatlan csak kikiáltási ár 2/3 ért vagy ennél magasabb vételárért fog eladatni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap a másodikat ugyanezen naptól számított 60 nap, a harmadikat ugyanezen naptól számított 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 5 százalékának kamatokkal együtt az ipolysági kir. adóhivatal mint bírói letétpénztárnál lefizetni.

Kir. járásbírósság kir. hatósága Vámosmikolán, 1912. évi május hó 13-án.

Dombó s. k. kir. járásbíró.

A kiadmány hitelül:

Katona

kir. te. ekkönyvvezető.

Hirdetmény.

A nagymarosi volt urbéres közönség a tulajdonát képező erdőn, mezőn, és legelőn gyakorolható vadászati jogot folyó évi augusztus hó 1-től kezdve hat egymás után következő évre augusztus 11-én délelőtt 7 órakor a község ház tanácstermében tartandó nyilvános árverésen bérbe adja.

Az árverési feltételek Niegriész István volt urbéres jegyzőnél folyó hó 21. és 28-án tovább augusztus 4-én délelőtt 10 óráig megtekinthető.

Nagymaros, 1912. július 15 én.

Emmer József

volt urb. elnök

3300. 1912. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vámosmikolai takarékpénztárnak-Ganz Izsák és társ ellen végr. ügyében alulirt kir. járásbírósság, mint tkvi. bíróság közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. törvényszék területén levő, Garamsalló község határában fekvő garamsallói 1385 szjkvben + 185. hrsz. 17. népsorsz. ház udvar és kert fekvőség Garamsalló község határában 1912 évi augusztus hó 10-én. d. e. 10 ó. ezennel kitézött nyilvános árverési határnapon 1100 kor. kikiáltási árban újból eladandó lesz.

Az 1908. 41. t. e. 17 §-a értelmében kimondatik hogy az utóajánlat az utóajánlattevőre az árverési meg nem jelenés esetén is kötelező, ha ígértenél magasabb ígérlet nem tételik az ingatlan általa megvetinek nyilvánítandó. - Az újabb árverés költségei vevőt terhelik az ígért vételáron felül.

Árverési feltételek.

1. Árverezni szándékozók bánatpénzül tartoznak az ingatlan kikiáltási árnak 10 % át kézpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy a bánatpénznek a bíróságnál esetleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni a bánatpénzt pedig a megígérendő vételár 10 % je erejéig nyomban kiegészíteni.

2. Az ingatlan csak a kikiáltási ár 2/3 ért, vagy ennél magasabb vételárért fog eladatni.

Kir. bíróság tkvi. hatósága Vámosmikola, 1912. évi június 10-én.

Dombó s. k. kir. jbiró.

A kiadmány hitelül.

Baghy

kir. te. ekkönyvvezető h.

A HUNGÁRIA Általános Biztosító Részvénytársaság ipolysági főügynöksége

A Gazdasági és Iparbank Részvénytársaságnál.

(Központi irodák: Budapest. IV., Károly-körút 2. Kossuth Lajos-utca sarkán.)

Felvesz: Tűz-, Baleset-, Szavatossági-, Betöréses lopás elleni-, állat-, jég-, üveg-, élet- és népbiztosításokat.

Olesó díjak! ————— Modern feltételek! ————— Kartellen kívül!

Részvénytőke: 6.000.000 K.

A mesterdálnok...

Cipóm szép és tökéletes
Benne járni élvezetes,
Mert ha cipőt szegzek, varrok,
Rajt' van

kaucsuk sarok.

ŐSZI TRÁGYÁZÁS!

Óvakodjunk a hamisításoktól!

Óvakodjunk a hamisításoktól!

Valódi Stern-Marko védjegyű.

Thomassalak

a legjobb és legolcsóbb foszforsavas trágya

Csak akkor valódi, ha ilyen zsákban

van és eredeti élemlár van rajta!

Hamisítás-tól szigorúan óvakodjunk!

Minden zsák tartalomjézzel van eliatva!

Kalmár Vilmos a Thomasphosphatfabriken BERLIN, vezérképviselője Budapest, VI., Andrássy-ut 49. — Különösen a jelenlegi rendkívüli olcsó árakra figyelmeztetjük a vásárlókat!

„UNIO“

Kereskedelmi Részvénytársaság

GALGÓCZ.

Telefon: 67.

Elfogad betéteket nettó 5% kamatozás mellett.

Tőzsdei megbízásokat a budapesti és külföldi tőzsdékre; lebonyolít a bankszakmába vágó minden ügyletet.

Elad és vesz: Takarmánycikkek, gabonaneműeket, vetőmagvakat, finomított és nyers szeszt, műtrágyát, kőszent, kereskedelmi növényeket. — Értékpapírokat, szelvényeket és külföldi pénznemeket.

Hiteit nyújt folyószámlában értékpapírokra, árukra és egyéb fedezet mellett. — Mezőgazdasági gépeket elad. — Biztosítási ajánlatokat elfogad élet, halál, tűz, jég, betörés és üvegbiztosításokra.

Kereskedelmi és ipari vállalatokat támogat, részt vesz parcellázási műveletek keresztülvitelében.

Automobil közlekedési vállalat; állandó járatok Pöstyén, Trencsén-Teplicz fürdőekben 1912. május 1-től.

Luxus autók bérlelhetők 1912. május 1-től órára és napokra legolcsóbb díjszámítás mellett.

HA „FORHIN“-nal permetez,

I-SZÖR kevesebb a gond,
II-SZÖR kevesebb a munka,
III-SZÖR kevesebb a munkabér!

mert a „FORHIN“ a
:: sokszorta megjavított ::
BORDÓI KEVERÉK
kész állapotban!

Nagyon erősen tapad a nedves levélre is!

Bármily hármatnál permetezhet vele. Semmi üledéke nincs! Számtalan elismerő nyilatkozat! Kérjen ingyen és bérmentve leírást a

FORHIN-gyártót Bpest. VI., Váci-ut 93.

Gyártjuk az odig dr. Aschenbrandt szabadalmát képezett Rézkénport és Bordóiport.

Erőtakaromány „DERBY MELASSE“

kapható nagy és kis mennyiségben,
és szárított répaszelet

Szabados Oszkár és Károlynál Ipolyságon
Ugyanott köszén kicsinyben és nagyban kapható.